

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

نشریه پیشرو شماره ۴۷

۲۱ اپریل ۲۰۱۳

امریکا، طالب و جنگسالار همه جنایت می زایند

در عصری که ما به سر می بریم، پر از کشمکش، جنگ، ویرانی، شکاف عمیق طبقاتی، کشتار، استعمار و استثمار است. در چنین حالتی، انسانها ناگزیر در دو صف جداگانه و رو در روی هم قرار می گیرند: ظالم در مقابل مظلوم و ثروتمند در مقابل فقیر. هر کدام از این دو، در جهت و سمت خاصی فعالیت نموده، جبهه خود را تقویه می نمایند، و این روند تاریخی طبقاتی جوامع بشری را تشکیل می دهد. ظالم برای رسیدن به اهداف خود از هیچ جنایت و قساوتی

در حق مظلوم دریغ نمی ورزد و لذا به کشتار انسان های مظلوم تا زمانی دست می زند که به اهدافش برسد. افغانستان که در حال حاضر به دست کشور های اشغالگر و پادوان بی مقدار آنها (طالبان و جنگسالاران) به کشتارگاه مظلومان و زحمتکشان این سرزمین مبدل شده است، در آتش منافع ستراتیژیک کشور های اشغالگر در رأس همه ایالات متحده و کشورهای منطقه می سوزد. هیچ یک از اضلاع این مثلث خون و جنایت (امریکا، طالب و جنگسالار) دست کمی در جنایت از دیگری ندارد. همه بلاوقفه جنایت از پی جنایت می زایند.

بهار سال ۱۳۹۲ خونین آغاز شد. دشت و دمن، کوه و صحرا، شهر و ده با خون زحمتکشان رنگین شد. تو گوئی گل های وحشی از خون افغانها رنگ می گیرند تا بهار استقلال و آزادی شکوفان شود و نسیم عطر آگین رهایی، نوید فردای روشن را با خود به ارمغان آورد.

در آغازین روز سال، سه تن از هموطنان ما به دست پسر یکی از جنگسالاران بدنام تنظیمی در ولایت پروان به خاک و خون غلتیدند، و به تعقیب آن نزدیک به صد تن از هموطنان ما در حملات انتحاری طالبان جنایتکار در ولایت فراه کشته و بیش از صد تن دیگر مجروح گشتند. هنوز درد از دست دادن عزیزان فراهی کاهش نیافته بود که بار دیگر ولایت کنر به خون نشست. دوازده کودک، چهار زن و یک مرد در بمباران هوایی نیروهای امریکائی در دره شیگل به خاک و خون کشیده شدند. این سه حادثه، مشت نمونه

خروار از مثلث جنایت را نشان می دهد که چگونه همه کمر به کشتار و قتل زحمتکشان افغانستان بسته اند.

امریکا، طالب و جنگسالار همه یک هدف را تعقیب می کنند: بربادی افغانستان. بیش از یازده سال از هجوم نیروهای خارجی به رهبری امریکا به افغانستان می گذرد؛ یازده سالی که جز خون و جنایت ارمغانی برای مردم به دنبال نداشته است. گاهی بمباران و گاهی رگبار مسلسل های امریکائی دریائی از خون را به راه انداخته است و گاهی هم حملات انتحاری طالبان و بمگذاری ها، جاده ها را با خون رنگین می سازد، و اگر این نشد، جنگسالاران بر هست و بود مردم یورش می برند و سال های ۹۲ میلادی را در خاطره ها زنده می سازند.

ایالات متحده با اهداف ستراتیژیکی که در افغانستان و منطقه دارد، برای برآورده ساختن آن از هیچ جنایتی فروگذار نمی کند. تاریخ این کشور قلدر و زورگو با جنایت آلوده و با خون زحمتکشان سایر کشورها نوشته شده است. سربازان جنایتکار این کشور که در کشتار و قتل مردمان تخصص دارند، خم به ابرو نمی آرند که کودکان و زنان را به تیر ببندند و خانه های گلی مردم را بر سر شان ویران سازند. این سادیست ها از این اعمال شان لذت می برند و وقتی ارضاء نشوند، بر اجساد کشته شدگان ادرار می کنند تا از افغانها انتقام بگیرند.

سازمان های عفو بین الملل، «حقوق بشر» و «سازمان ملل» نیز اغلباً بعد از وقوع جنایت، بادی به هوا می پراکنند تا با حرف های بیهوده و نفرت انگیز شان بیش از پیش مشام افغانها را بیزارند. نقش پوشالی این نهادها در بیش از یازده سال کشتار و جنایت توسط نیروهای خارجی، طالبان و جنگسالاران نزد مردم ما آفتابی شده و حنای آن رنگ خود را باخته است. اولین جنایتی را که «سازمان ملل» به همدستی ایالات متحده در حق مردم ما روا داشت، نصب دوباره جنگسالاران بر سرنوشت و زندگی افغانها بود، لذا از مرجع و نهادی که آله دست جنایتکارترین کشور عصر حاضر باشد، توقعی بیش از این نمیتوان داشت. به همین خاطر جنایتکار اصلی با همدستی هم پیمانانش در تلاش است تا ضلع دیگر این مثلث جنایت یعنی طالبان را نیز بار دیگر بر شانه های مردم سوار کند.

با آگاهی از سرشت جنایتکارانه مثلث جنایت، نشریه پیشرو اولین نشریه ای بود که شعار داد: نه امریکا و جنگسالاران و نه طالبان، قدرت به دست مردم! اکنون که ماهیت واقعی این مثلث جنایت بر همگان روشن شده است، درستی این شعار بیش از پیش ثابت می شود. آنانی که هنوز هم فکر می کنند که امریکا و اشغالگران دیگر برای نجات مردم ما از شر طالبان و جنگسالاران به این کشور آمده اند تا برای ما دموکراسی را هدیه کنند، اکنون باید دیگر شیرفهم شده باشند که هر سه در افغانستان جنایت می زاینند و بس. چشم پوشی از این واقعیت و توقع بیشتر از این مثلث جنایت، به جز پاگذازدن بر وجدان چیز دیگری را به نمایش نمی گذارد.